

Z toho je vidět, že se tehdy v zámeckém parku ještě nepořádaly nedělní zahradní slavnosti, protože jinak by byly v knize určitě zmíněny. To až bude jednou někdo sepisovat přínos dynastie Formanů české a americké kultury 21. století (a je jedno, jestli to bude opět formou románu nebo dizertační práce), bude v něm činnost Matěje (a někdy taky Petra) Formana v zámeckém parku podrobně rozepsána na sto normostran včetně ilustrací a barevných fotografií. Autorem práce bude někdo z těch, co se včera vozili na kolotoči, vyráběli si lodičky nebo píš'aly, případně hráli šachy. Předchozí eskapády si nechá vyprávět od rodičů (např. Boudu, obří paellu, loď Tajemství) nebo starších sourozenců (kajakářské závody).

Připomene i Matějovy knižní ilustrace (např. k Perlorodkám nebo Povídkám pro moje slunce). Aby se to všechno do výpravné publikace s omyvatelným obalem vešlo, bude muset být kapitola o jeho oscarovém tatínkovi seškrtnána na několik odstavců.

Konference speakerů maďarských Muzsikás jistě potěšila přítomné Malostrany. Při chvále na KAMPA kvartet (někdy též vyslovováno jako QUAMPA quartet) se musela dmout pýchou Lennonova zeď, Werichův dům i Meda Mládková osobně. Ale muzika to byla jako řemen, ať už od Škampovců (taky ŠKUMPA kvartet by mohl mít šanci, minimálně u Václava Větvíčky) nebo od Muzsikásů. Když je uviděl můj syn, položil přesnou otázku, proč mají klobouky. Automaticky jsem odpověděl, že proto, aby vypadali americky. Ona totiž pusta není nic jiného než prerie, Transylvánské Alpy Skalisté hory a Lev Janaček (vyslovuj s kratkým a, jak si mistr přál) i BILL Bartók (tak to říkal ten speaker) to dobře věděli. Že to mělo být o snech a snících? Nedejte se

vysmát, mladý muži! Takových jako jste vy, jsou plné hřbitovy! Ten Custer byl stejný snílek jako vy, marně jsem mu tenkrát radil „zpátky povel dej!“

A teď poslouchejte vy, milé děti. Věřily byste tomu, že ten pán, co hrál v představení divadla Líšeň ŽABÁCI starého dědka, chodil jako kluk k nám do vodáckého oddílu? Na výpravách recitoval z paměti dialogy Voskovce a Wericha, Suchého a Šlitra, Šimka a Grossmanna a Vodňanského a Skoumala. My se s Honzou Uhrem (to je ten, co udělal z T. Lisabon) bavili, ale jeho vrstevníci z toho byli štajf. Já jen, abyste si všimli, že dobrý herec dokáže i v mladém věku věrohodně zahrát sny starého dědka. Od této chvíle už bez legrace. Přisahám, že o programu Lorcána Mac Mathúny Visionaries and Their Words jsem nevěděl vůbec nic. Přesto mi to všechno znělo jako nějaké děja vu. Pravda, před dvaceti lety jsem poslouchával Chieftains. Pak Dubliners. Z Irska jsem si přivezl album Long Journey Home. To je ale o hladomoru v 19. století, nikoli o Velikonočním povstání. Jak jsem irské vizionáře poslouchal dál a dál, vzpomněl jsem si (a teď odpusťte starému cynikovi trochu pozdní něhy, jak říkával Hlinomaz) i na tu irskou úderku, co někdy v 70. nebo 80. letech vystupovala na festivalu politické písně v Sokolově. Já jen, že tohle bylo to nejirštější, co jsme tady slyšeli od první návštěvy Glenna Hansarda. Trumfnout tuhle partu můžou opravdu už jen Chieftains. Co dodat, přátelé? Vyprávějte dětem, c o všechno jste zažili na festivalech. Za pár let z toho budou úspěšně hodnocené diplomové práce.

Milan Zeibert

Pondělí 24. 7.

Sen o hudbě
(17.30 hod.)

**Martin Hrbáč
& Hornácká
cimbálová muzika
Martina Hrbáce**

**Beránci a vlci – Jitka
Šuranská trio,
Sdružení nezávislých
jazzmenů,
Ženský sbor z
Kudlovic,
RukyNaDudy**

Dreamers' Circus
(Dánsko)

Noční koncert
zámecká knihovna,
30 minut po skončení
večerního koncertu
Lorcán Mac Mathúna:
**The Arrows that
Murder Sleep (Irsko)**

Program Open scény
každý den v kapli sv. Anny
ve Špitálku vždy od 13.30
hodin:

Úterý 25.7.

Lád'a Latka trio

Československý
písničkář Lád'a Latka,
kterého ke kytáře před
dvaceti lety přivedla
láska ke kapelám
Nirvana, Pixies či
R.E.M., vydal své
debutové album *Terapie
láskou*. Po letech
rockového působení v
místních
undergroundových
kapelách přináší jistý cit
pro uvolněnou atmosféru,
kdy si vystačí pouze s
akustickou kytarou. V
současné době vystupuje
s houslistou Tomášem
Vávrou a cajonistou
Pavlem Mapache
Maulem.

Z hecu

Kapela Z hecu vznikla z
iniciativy frontmana,
textaře a kytaristy Marka
Kuty. V repertoáru kapely
jsou právě Markovy
autorské písně. Svoji
hudbou se Z hecu
pohybují na rozhraní
folku a bigbitu (folk-
bigbit). Za dobu svého
působení na české scéně
skupina získala hned
několik ocenění. V roce
2014 vydali debutové

Úterý 25. 7.

Křehké sny

(17.30 hod.)

Aneta Langerová

Blick Bassy (Kamerun)

Sam Lee & Friends (Velká Británie)

Biograf Aladin

Stará tkalcovna

9.09 **Ještě do druhý nohy**

12 hodin **Unplug The Film** (film skupiny Cloud
Cult)

Open scéna

kaple sv. Anny ve Špitálku od 13.30 hod.

Lád'a Latka trio

Z hecu

Rozpravy: O hudebních snech

výstavní síň na Staré radnici od 16 do 16.30 hodin

Jan Sobotka: Sny s harmonikou na krku

Oranžová scéna

bílý stan v zámeckém parku o přestávkách

hlavní scény

Divadlo Hysterie

OKno

Noční koncert

dvorek Galerie 12,

30 minut po skončení večerního koncertu

Songs from Utopia & Pavel Tasovský

(Švýcarsko, ČR)

Lákadlo na dílnu tvůrčího psaní

Již zítra! Konečně! Protrhneme přehradu mlčení a uvolníme své celoroční tvůrčí přetlaky. Žádný náměšťský papír se nám neubrání. Vše zapíšeme, vše vyslovíme, nic neutajíme. Dílna tvůrčího psaní začne v úterý ve 14.30 a potrvá až do pátku. Kdo s námi ještě nepsal, nemusí se bát. Při psaní používáme pomůcky (kouzelné kartičky, tajemné předměty, pohlednice z kufříku, fotografie z půdy...) a také techniky, jejichž názvy zní sice nebezpečně, ale vůbec nebolí (freewriting, brainstorming, clustering, mindmapping). Psaní jde díky těmto berličkám úplně samo. Než bys řekl švec. Jednou v dílně zaznělo, že jsme taková „Baťova továrna na texty“. Jakkoliv hanlivě tento název může znít, zrcadlí se v něm naše lehkost, zručnost a zapálení pro věc. Kdo nevěří, ať tam...!

Sladká ochutnávka z loňské díly – kolektivní, bublinkové texty:

LIMO
Malina
Malinová
Růžová slina
Spím tu líně
Miluju
LIMO

LIMO
je mimo
Jde mimo mě
Jede si to svý
Bublinkuje
Suverén
LIMO

LIMO
nemám rád
Piju vodu
z vodovodu
Od rozvodu
nikdy už
LIMO

LIMO
je žluté
Vyplachuje
dutinou ústní
Pak nosem ven
Mám rád jen
LIMO

After Midnight 2017/3

Někdy podlehnu nerozumu a rozečtu tlustou knihu. Třeba *Odysseu* nebo *Memory Babe* (čtvrtý životopis Jacka Kerouaca) jsem rozečetl několikrát a pokaždé marně. Zato *Básníka* od Martina Reinera jsem dočetl celého už podruhé. Matně jsem si totiž pamatoval, že je tam něco o vztahu Ivana Blatného k Náměšti. První zmínku jsem našel už na str. 39: „Prázdniny rozprášily chlapce do všech koutů. Ivan Blatný trávil větší část léta 1934 s babičkou v Náměšti nad Oslavou.“

Výstava na FP

Yveta Stránská: Hudbě na pospas (fotografie)

V galerii na Staré radnici, Masarykovo nám. 100, Náměšť nad Oslavou

23. 7. - 29. 7. 2017

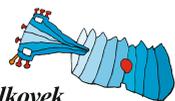
Otevřeno: po-pá: 9-12 a 13-16:00, so: 9-11, ne: 14-16:00

Yveta Stránská z

*Vrchlabí je pravidelnou účastnicí a fotografkou Folkových prázdnin. Její fotografie najdete v galeriích webu Folkových prázdnin. Uveřejňuje fotografie v mnoha hudebních magazínech a spolupracuje s renomovanými festivaly. S hudebním publicistou Jiřím Moravčíkem a fotografem Ivanem Prokopem vede internetový portál zaměřený na world music a společně vydali tři knihy: *Keltská hudba* (2004), *V tlamě afrického krokodýla* (2006) a *Když píseň tluče křídly do oken* (2009).*

AUTO DOBROVOLNÝ

Obrazy folkovek

Obraz první: *Nespoutaná divokost, divoká nespoutanost v podání Balkansambel. Tempo cikánských svateb, ostatním smrtelníkům by se zapletly nohy proklatě rychle. Vybavily se mi filmy Emira Kusturici, především Underground. Oslava zběsilosti. A druhý pohled na věc, kritický pohled Gorana Paskaljeviće, studenta pražské FAMU, kde přičichl k druhému pólu slovanské národy – mírnosti a kultivovanosti.*

Obraz druhý: *Malá holčička objímá sochu železného trnu na rozcestí před vstupem na nádvoří z podia jsou slyšet slova: Otrok je strážce řetězu pro sebe sama.*

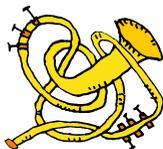
Obraz třetí: *Začíná drobně mžít a Javorský z podia čte: „Slyšíme rolnickou dívku zpívat u kolovrátku, slyšíme matku broukající dítěti, slyšíme zamilovaného, který právě vyslovil své city něžným a vášnivým jazykem lásky, která naplňuje jeho duši. Jednoduchost, krása, dětská prostota, myšlenky, jazyk je více než cokoli jiného hlavní charakteristikou kreolské, vlastně veškeré lidové poezie.“ Dává se do deště a hudebníci zvou diváky pod střechu těsně pod podium do intenzivního silového pole hudby a poezie.*

pepe

Hnízdo múz

Úterý 25.7.

- 8:30 - 9:00 Ranní jóga - Pozdrav Slunci
- 9:00 Babiččina Raničková pohádka
- 9:30 - 11:30 Dílna filcových kytiček
- 9:30 - 12:00 Grafika - tisk z hloubky
- 9:30 - 14:30 Sen o Náměšti - Ateliér plenérové a figurální kresby a malby
- 9:30 - 13:30 Skleněné vitráže technikou Tiffany
- 10:00 - 11:30 Gullah vokální dílna s Ranky Tanky
- 10:00 - 12:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika
- 10:00 - 12:00 Kytičky kanzashi pro každého
- 10:00 - 12:00 Tančírna nad Oslavou - výuka tanga
- 10:00 - 12:00 I. Párová akrobacie pro začátečníky i pokročilé
- 10-12 a 13-15 Kovářská dílna s Pavlem Tasovským
- 10-12 a 13-15 Drums & percussion - ukázky a praktická hra
- 10-12 a 13-15 Dřevořezbářská dílna
- 10-12 a 13-15 Veselé modelování a raku keramika
- 10:00 - 12:30 Keramika - točení na kruhu a drátování
- 10:00 - 12:30 Vázy ze zavařovaček a jiné malování na sklo
- 10:00 - 13:00 Dětská dílna - Rozkvetlá dílna...
- 10:00 - 13:00 Výroba pastýřských píšťal z černého bezu
- 10:00 - 13:00 Lapače snů „Dreamcatchers“
- 10:00 - 13:00 Mozaiková koule a obrazy
- 10:00 - 14:00 Smalty na vařič
- 10:30 - 12:30 Macramé - drhaný šperk (pokročilí)
- 11:45 - 14:45 Savování na textilu
- 12:45 - 16:00 Křehká krása z PET lahví
- 12:30 - 16:00 Kosmetické taštičky z filcu
- 13:00 - 16:00 Portrét
- 13:00 - 16:00 Sochařská dílna
- 13:00 - 16:00 Pletení košíků z pedigu
- 13:15 - 15:15 Dešťové hole
- 13:30 - 15:30 Keramika - točení na kruhu a drátování
- 13:30 - 16:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika
- 13:30 - 16:00 Snílci fotí modře - fotografická dílna
- 13:30 - 16:00 Grafika - tisk z hloubky
- 14:00 - 16:00 Houslový kurz s Fidlerkami Vivien a Ursulou
- 14:30 - 16:00 II. Párová akrobacie pro začátečníky i pokročilé
- 13:30 - 15:00 Tančírna nad Oslavou - milonga aneb pojďme si zatančit
- 14:30 - 16:00 Snové krajiny, rostliny i zmrzliny... dílna tvůrčího psaní
- 15:00 - 16:00 Uzly a všemožné šmodrchy

Na dnešní scéně...

Hornácká cimbálová muzika Martina Hrbáče

Maestro Martin Hrbáč z Hrubé Vrbky svou Hornáckou cimbálovou muziku vede už jednapadesát let. Mezitím se z něho stala věhlasná legenda Hornácké lidové hudby a chodící zpěvník sedláckých písniček, které, podobně jako jeho kdysi velký učitel Maestro Kubík „vyposlechne, ale přehraje po svém“.

Do hornácké hudby houslový samouk Martin Hrbáč zanesl spoustu nových podnětů, ohromný náboj pospolitosti – neujchané, nenačinčané, nýbrž tažené z kořenů – a posunul ji do nové doby, protože ji nikdy nebral jako posvátnou relikvii; zpestřil ji intuitivním vnímáním harmonií a záladných rytmů a protáhl srdcem.

„Já vždycky říkám, že jsem měl to štěstí, že jsem se narodil jednak v Hrubé Vrbce, jednak na horním konci u Hrbáčů, a taky blízko chaloupky Maestra Jožky Kubíka a rodiny bratranců Luboše a Dušana Holých. To mělo na můj muzikantský vývoj velký vliv,“ vyznal se Maestro.

Když mu v roce 1995 vydal Jiří Plocek album Hornácký hudec, zbystrili pozornost také moravskou lidovou hudbou nedotčení mladí posluchači, považující strhující a syrovou Hrbáčovu muziku za „hornácký bigbít“.

Sláva Martina Hrbáče už také dávno přesáhla hranice regionu, natož Moravy a Čech, vždyť ho milují i krajáci v Americe. Koncertoval se svou cimbálovou muzikou často v zahraničí, i za minulého režimu, ovšem domů, do rodné vesnice, se vždycky vrátil, protože by se v cizině prý „nedalo chodit do sklepů a neznají tam zabíjačky“.

Letos oslavil Maestro osmasedmdesátiny a rozhodně to

nevypadá na to, že by přestal dělat to, co mu Pánbůh nadělil do vínku: sloužit krásné hudbě a lidem, kteří se jí chtějí nechat pohladit.

album s názvem „Na gumičku nos“. Marek Kuta - doprovodná kytara, zpěv, texty písní Ondřej Kuta - bicí nástroje Martin Homola - sólová kytara, zpěv František Kudláček - baskytara

Rozpravy 2017:
O hudebních snech
Půlhodinka s hudebními publicisty, odborníky a nadšenci

Ve výstavní síni na Staré radnici (Masarykovo nám. 100) od pondělí 24. července do pátku 28. července vždy od 16:00 do 16:30 hodin. Průvodce rozpravami je hudební publicista Jiří Moravčík.

Úterý 25. 7.
Jan Sobotka: Sny s harmonikou na krku
Folkové písničkářství bylo od počátku do značné míry spojeno se sny, jednak utopicky socialistickými, jednak naivně romantickými. Snahy středostavovských dětí být kýmkoliv jiným než samy sebou nakonec vedly k epidemii

bizarních masek, v níž se mísí neznámé i nesmrtelné hlasy, veteráni i legendy. Užijme si pro tentokrát něco z tohoto karnevalu, v němž vedle úsměvných snů možná zachytíme i záblesk sebeironie či nějaký ten zlomyslný škleb.

SKUPINA ČEZ
GENERÁLNÍ PARTNER

Na dnešní Oranžové scéně

Divadlo KUFŘ: Doktorka Kuželka a Aduši

Korektní doktorka se svojí věrnou asistentkou představí svůj nový ústav cirkusových věd a odborné předměty jako žonglování, akrobacie, kouzla aj. v praktických ukázkách.

Zhasni

Skupina Zhasni, v minulosti nominována na Cenu Anděl v kategorii folk, nedávno vydala své třetí eponymní cd, ve kterém se zvukově posouvá do kvalitního folk-popu. Autorsky se Zhasni po celou dobu existence (vznik 2004)

Beránci a vlci
Jitka Šuranská Trio & Ženský sbor z Kudlovic & Sdružení nezávislých jazzmanů & Stará beskydská muzyka RukyNaDudy

Jak beránci a vlci hledali společnou řeč a našli ji mezi Beskydy a Slovákem

Po odehrání koncertu Od kořenů k world music, kterým početná společnost muzikantů v roce 2015 na Folkovkách tolik nadchla, o budoucnosti nikdo z ní moc nepřemýšlel; snad se jen doufalo, že by záznam mohl vyjít na albu. Nic takového, rozhodl Milan Pálaš z vydavatelství Indies Scope: seženu peníze na studio a vše se nahraje znovu. A když se mu to podařilo, namísto radosti nastal problém: Marian Friedl se ke skladbám, kopírujícím v podstatě repertoár Tria Jitky Šuranské, mezitím vydaným na albu Divé husy, nehodlal vracet, čímž před sebe postavil velkou výzvu: vybrat jiné skladby a přidat k nim autorské. A když už se tak stalo, vloudil se nápad sestavu ještě víc rozšířit, hlavně o jazzmany. Natáčení alba Beránci a vlci se nakonec zúčastnilo pětadvacet muzikantů a zpěváků a vyšla z toho Marianova koncepce rozsáhlé suity, zkoumající napětí mezi tradiční hudbou a jazzem, "píšťalovými" Beskydy a houslovým Slovákem.

„Tématem alba Beránci a vlci je putování pohraničím, liminálním prostorem, v němž jedno prostupuje druhé. Tady mizí ostrost hranic mezi teď a kdysi, mezi životem a smrtí, beránky a vlky, veselým a smutným, mezi pozitivním a negativním. Ačkoli nás totiž hranice všudypřítomně obklopují a na první pohled zřetelně vymezují například černou od bílé, jakmile se přiblížíme ke styčné ploše dvou protikladů, zjistíme, že svět je právě zde mnohem barevnější, než jsme čekali,“ napsal Marian na obal alba, o kterém se nepředpokládalo, že by někdy zaznělo naživo, přece jenom nejde o čtyřčlennou kapelu, kdy je všechno zdaleka

Pozvání na premiéru filmu Ještě do druhý nohy...

Setkání dvou mužů, kteří toho mají mnoho společného; lásku k hudbě, obdiv jeden k druhému a sílu žít naplno. Jednoho jarního odpoledne přišel jeden navštívit druhého, dali si pár slivoviček, povídali si o životě, hudbě a o svobodě tvořit, nakonec si zazpívali a opět se rozešli, aby nově inspirovaní každý pokračoval ve svém poslání rozvíjet v lidech emoce skrze hudbu a příběhy.

FP 2017: Glen Hansard je znám svým vztahem k České republice, k její kultuře i k lidem. Co ho vedlo k návštěvě zrovna Jiřího Černého?

HH: Já jsem tehdy připravovala natáčení portrétu Jiřího Černého. Glen v tu dobu přijel do Prahy, a protože k Jiřímu má velmi vřelý vztah, řešil se mnou, jak k filmu přistupovat. Během těch hovorů mě napadlo, že raději než abych film s Jiřím skládala z takzvaných mluvících hlav, bylo by lepší, kdyby rozhovor probíhal spíš formou setkání a proč ne právě setkání s Glenem. Oba s tím souhlasili, a tak jsme se vydali natáčet.

FP 2017: Ve filmu tedy Glen Hansard primárně vystupuje v roli reportéra?

HH: Z počátku jsem to tak zamýšlela, ale jak se dalo čekat, setkání proběhlo zcela jinak než jsem předpokládala - Glen se neptal na připravené otázky o životě pana Černého, nýbrž se hovor rychle uchýlil k všeobecnějším tématům o životě a umění. Byl to nakonec pro všechny velmi silný zážitek, ale takřka nespojitelný se zbytkem natočeného materiálu. Proto nakonec film vznikl téměř výhradně ze situace tohoto setkání, které trvalo asi 5 hodin a bylo během ní vypito nemalé množství slivovice.

FP 2017: A jak se jim výsledný dokument líbil?

HH: Vzhledem k tomu, že na Folkových prázdninách bude premiéra, ani jeden ještě výsledek neměli příležitost vidět, ale mám takové tušení, že až film uvidí, budou oba rádi, že právě tohle setkání bylo zvěčněno.

FP 2017: Aha, říkáte, že na FP 2017 to bude premiéra? Na co se při ní můžeme těšit? Budete u toho a bude možné s vámi případně diskutovat? Dojde i na veselé historky z natáčení?

HH: Ano, na Folkových prázdninách bude světová premiéra a já budu u obou promítání a s velkou radostí odpovím na případné otázky. A určitě se pokusím zprostředkovat i historky, které toto krátké, ale velmi intenzivní, natáčení doprovázely.

Ještě do druhý nohy
Dokument, délka 30 minut
Účinkují: Jiří Černý, Glen Hansard
Režie: Hedvika Hlaváčková

Dokument bude premiérově uveden na FP 2017 **v úterý 25.7.**
a další promítání bude hned druhý den **ve středu 26.7.**, v oba dny **vždy od 9 hodin a 9 minut ráno jako součást Biografu Aladin ve Staré tkalcovně.** Po promítání bude krátká beseda s autorkou dokumentu Hedvikou Hlaváčkovou.

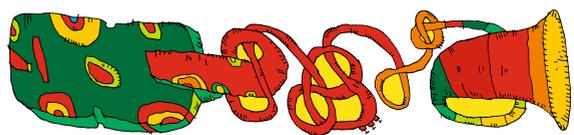

Při včerejším šlapání na **Oranžových kolech** se podařilo vyšlapat krásné částky ve výši 50 589 Kč pro Domov bez zámku nadačního fondu Dobroděj Náměšť nad Oslavou a 50 320 Kč pro NPÚ zámek Náměšť nad Oslavou. *Děkujeme!*

V informačním centru si můžete zakoupit **Katalog Folkových prázdnin**, který obsahuje veškeré festivalové dění. **Letošní aktuální Katalog stojí 40 Kč, starší ročníky můžete pořídit za 20 Kč.**

Dnešní noční koncert

Lorcán Mac Mathúna: The Arrows that Murder Sleep se uskuteční v zámecké knihovně cca 30 minut po skončení večerního koncertu.

Lorcán Mac Mathúna: The Arrows that Murder Sleep (Irsko)

Zatímco v projektu Visionaries and Their Words se irský zpěvák stylu sean nós vrací do nedávné minulosti a k vůdcům Velikonočního povstání, během nočního vystoupení se s ním a hudebníky ocitneme až v 8. století, ne-li ještě dál, kam jen sahá keltská mytologická paměť.

Při skládání své hudby se nechal inspirovat texty národních eposů Táin Bó Cúailnge (Uloupení býka z Cúailnge) a Liadain, příběhem bitvy u Clontarfú vedené Vikingy a irským velekrálem Brianem Bórumou nebo životem svatého Kolumbána. Aby docílil co nejvěrnější autenticity, rozhodl se zpívat ve starém jazyku, kterým se tehdy na území Irska mluvilo.

jednodušší, nehledě na hostování slovenských muzikantů a poměrně složitou logistiku. Od toho tu jsou ale Folkové prázdniny, aby podobné úvahy bezezbytku naplnily. Beránci a vlci se tak v zámeckém parku zcela poprvé naživo představí v plné sestavě.

A pokud jde o Sdružení nezávislých jazzmenů, které z minula neznáme, tady jsou jména: houslista Stanislav Palúch, kytarista Michal Matejka, bubeník Michał Wierzgoń, saxofonista Štěpán Flagar, kontrabasista Martin Kocián a bubeník Václav Pálka.

Dreamers' Circus (Dánsko)

O čem se dá snít v cirkusu? Třeba o tom, jak tradici zasažený muzikant k Mozartovi a filharmonii přišel Dánsko-švédské trio patří do vlny evropské akustické hudby těkající mezi rustikální hrou a kompozičními ambicemi klasiků. Odvážaně, napínavě s nádechem romantismu a minimalismu a se sebevědomým rozběhem od výchozích, v Náměšti dobře známých bodů: Voľosi, Kroke a Spiro.

Výhoda to vědět, protože na jiném festivalu - v dánském Roskilde - museli návštěvníky, pro jistotu, dopředu varovat: „Když se Dreamers' Circus rozparádí, dostane se vám mnohem víc rock'n'rollu, než byste od folkového tria očekávali." Hvězda dánské klasické hudby houslista Rune Tonsgaard Sørensen a hráč na cistru Ale Carr si v roce 2009 zašli v Kodani do klubu zahrát lidovky. Klasici a lidovky, to k sobě moc dobře nešlo, takže přítomní muzikanti se moc nechytali. Pak se k "divné dvojici" za klavírem přidal Nikolaj Busk, zároveň mistr akordeonu, a společně skončili kolem čtvrté ráno. Zrodilo se trio. „Neměli jsme na vybranou, než se stát služebníky hudby, ve které se může přihodit cokoliv."

Půl roku na to debutoval Rune se symfonickým orchestrem. Vybral si Mozartův Koncert č. 5 A dur a v jedné chvíli přizval na pódium Aleho s Nikolajem. Neptejte se, jak to dopadlo: sál

opírají o dvojici zakládajících členů Vaněk - Horák. Skupina v současnosti vystupuje v sedmičlenné novoborsko-pražské sestavě.

Petr Kamiš - rytmika Inka Tognerová - zpěv a korg

Vojta Holub - kontrabas, doprovodný zpěv

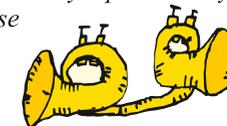
David Singer - housle, nezpívá ani nemluví

Michal Vaněk - skladatel, textař, klávesisto-pianista, zpěvák

Kuba Horák - textař, zpěv, akustická

doprovodná kytara

Kája Dříněk - sedí za zvukovým pultem a hýbe se

Oranžový výlet do Vodní elektrárny Dalešice a na loď Vysočina!

V rámci tradičního oranžového výletu ČEZ můžete letos navštívit Přecherčpávací vodní elektrárnu Dalešice a po Dalešické přehradě se svést na lodi Vysočina. Za symbolickou částku 50 korun, kterou zaplatíte v kavárně Pohodička v Náměšti (ČEZ vybrané peníze znásobí a Pohodičce ponechá) vás sveze autobus přímo na zmiňovaná místa. Odjezd

autobusu z Masarykova náměstí v Náměšti je ve středu 26. 7. ve 12:15 hodin. Návrat zpět je plánován na 17. hodinu. Hlásit se můžete do naplnění kapacity autobusu přímo v kavárně Pohodička na ulici V. Nezvala 115 v Náměšti nad Oslavou.

Folkovky, den druhý

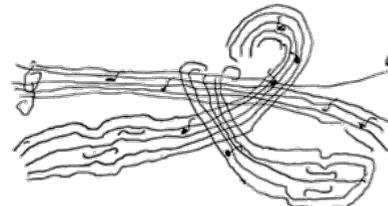
Splést se je někdy docela fájn. Třeba když sami sebe urputně přesvědčíte, že tenhle koncert se vám určitě, ale opravdu určitě líbit nebude. Den byl dlouhý, začíná být kosa, asi bude přšet a do toho nějaká irská melancholie? To přeci ne, tohleto...

A ono jo! Jelikož nejsem žádný hudební kritik, horko těžko rozeznám falešné tóny (jakože ty na Folkovkách nemáme, že jo) a veškeré moje hodnocení je čirá dojmologie na stupnici líbí - nelíbí, nedokážu přesně říct, co se vlastně stalo. Takové to NĚCO, co vůbec nečekáte. Něco, kdy HUDBA rozvibruje nejzastrčenější kousek duše, konečky prstů na nohou a hodinové vystoupení je pryč za pět minut.

prý doslova zešlel. A tak dali repete, tentokrát už z gruntu vlastní: ve fascinujícím projektu 60 minutes of Dreams se tak stali první dánskou, z tradic vycházející kapelou doprovázenou filharmonií. Část Mozart in Folk Style se nedá popsat, musí se slyšet. A kdo slyšel, nezapomene. Když Rune od dánského prince a princezny získal nejvyšší hudební cenu The Crown Prince Couple, přebíral ji v australském Sydney. Ani tehdy Dreamers' Circus nezklamali: bouřlivější ovace po odehrání Bach in Folk Style prý slavný sál Opera House už dlouho nezažil. Po návratu vydalo trio ambiciózní debutové album A Little Symphony (pozvalo si také smyčcový kvartet i početnou dechovku), za něhož se na něj sesypalo mnoho významných dánských hudebních cen. Ani u druhého, snad ještě nádhernějšího alba Second Movement se nemusíte obávat: zdánlivě složitá hudba Dreamers' Circus vždy ústí do posluchačské přístupnosti a svou euforií vás naprosto strhne. Nevyhnula se tomu ani flamenková tanečnice Selene Muñoz, spolupracující na videoklipu ke skladbě A Room in Paris. Aby to nebylo jen o samých filharmoniích, kdy nezapomente na to, že i trio zní sice jako menší, ale pořádně vybuzený orchestr, je dobré připomenout, s kým si během koncertování po světě padlo do noty. Nejsou to jen tak nějaká jména: bluegrassové americké hvězdy Aoife O'Donovan, Sarah Jarosz a Sara Watkins, gambijský hráč na koru Dawda Jorbateh, The Danish String Quartet, švédská skupina Väsen, houslista Harald Haugaard nebo britské trio Lau.

Od folkloru k world music: Zrcadlení
Mezinárodní kolokvium zaměřené na lidovou, folkovou, etnickou hudbu a world music
Náměšť nad Oslavou, 25.–26. červenec 2017

Všichni návštěvníci z řad veřejnosti mohou přijít na diskusní setkání zájemců o problematiku hudby etnické, lidové, folkové či rozmanité oblasti tzv. world music. Přivádí do Náměště nad Oslavou každoročně jak zástupce akademické obce (etnology, etnomuzikology, etnochoreology, muzikology a estetiky), tak hudební publicisty a redaktory. Téma, k němuž se všichni přednášející vyslovují, je pokaždé jiné, všechny účastníky však spojuje zájem o hudební pole „od folkloru k world music“.

Program kolokvia v podkroví nové radnice, Městský úřad, Masarykovo nám. 104

úterý 25. 7. od 10 hodin

Martina Pavlicová a Lucie Uhlíková: Folklor v zrcadle individuálních a společenských zájmů (na příkladu Františka Pospíšila)

Lorcán Mac Mathúna: Preab Meadar – The blood od dried bones

Marta Toncrová: Lidová píseň a zpěv nejmladší generace
Peter Michalovič: Ľudová hudba v meste – odraz zmien v nástrojovom zložení

Alžbeta Lukáčová: „Zem spieva“ vo svetle reflektorov. Pohľad „zvnútra“ na prvú televíznu folklórnú šou Slovenska

Marian Friedl: Instrumentář kapely RukyNaDudy jako zrcadlo doby

Iivi Zajedová: Pokřivené zrcadlo folkloru (na příkladu estonských národních tradic)

Marta Ulrychová: Drham is drham neboli doma je doma – obraz domova v tvorbě krušnohorského písničkáře Antona Günthera

Elia Moretti: Imaginary Folklore in Southeastern Moravia

Přijďte, vstup volný...

Hudebně-básnická připomínka irského Velikonočního povstání z roku 1916, zněla první věta v anotaci ke zpěvákovi s poněkud krkolomným jménem a jeho kapele. Lorcán Mac Mathúna. Dojemné, mýtické, nové. Třeba i díky recitálu Vladimíra Javorského, který úvodním slovem irské balady uváděl. A i když máme za sebou teprve dva dny Folkovek, už teď jsem si jistý, že konec koncertu, kdy Lorcán za silícího deště pozval posluchače pod stříšku na samém kraji pódia, bude patřit mezi letošní nejsilnější zážitky.

Táda (psáno pro Akurnik.cz)

